

Nieuwsbrief **Cathy Groenendijk-Nabukwasi; Kampala (Oeganda) en Gouda (Holland)**

1. Kinder-tehuis en opvang voor Zuid-Soedanese vluchteling kinderen in Oeganda.

We gingen door met de zorg voor max. 53 kinderen en jongeren (85% meisjes, 15% jongens) van 8 tot 25 jaar oud, met hun dagelijkse zorg en onderwijs in Kampala. Vorig jaar maart gingen alle scholen in Oeganda eindelijk open nadat ze 2 jaar gesloten waren geweest door de stringente Covid-preventie maatregelen van de regering. Zoveel mogelijk hebben scholen vorig jaar twee jaar leerstof ingehaald, maar met beperkt resultaat. Sinds maart 2020 hadden onze kinderen een veel te kleine leefomgeving. We probeerden met on-line (TV en telefoons) onderwijsbegeleiding hen te helpen, met hulp van leerkrachten. Uiteindelijk was hun leerachterstand ongeveer één jaar, beter dan dat van de meeste Oegandese kinderen.

Jullie kunnen je hun blijdschap voorstellen toen ze weer naar de (internaat-)scholen konden en als normale teenagers weer hun vrienden konden ontmoeten. Ons tehuis is veilig, hoewel in een arme buitenwijk van Kampala gesitueerd, maar eigenlijk veel te klein en benauwd om daar 2 jaar lang in opgesloten te zijn. In Maart gingen alle kinderen dus weer naar 19 verschillende scholen, op zich een lastige logistieke taak om hen te brengen en halen voor de 3 school-periodes per jaar, hen geregeld op te zoeken en zorg te blijven dragen voor hun welzijn. Ik ben blij met onze 2 goede medewerkers daarbij.

In November was er de dreiging van de gevaarlijke ziekte Ebola in Oeganda. Uit voorzorg sloten de scholen 2 weken eerder maar gelukkig hadden ze hun leerstof en overgangs-testen al achter de rug. We zijn dankbaar dat de epidemie goed onder controle werd gebracht en Oeganda nu weer Ebola-vrij is.

Toen de kinderen weer op school waren hebben we de gelegenheid gebruikt om het tehuis en terrein te verbeteren, met een nieuwe, veiliger muur rond het terrein wat we ook konden vergroten. Zo is er wat meer ruimte voor spel en ontspanning. Iedereen was geweldig blij met een trampoline, geschonken door een Amerikaanse vriend en opgezet door twee bezoekers uit Oudewater (Jilco Vooijs en Henk Maaijen). Hij wordt intensief gebruikt. We hebben ook het lekkende dak gerepareerd en een warm water-voorziening met zone-panelen gekregen. Alles bij elkaar is het leven heel wat comfortabeler geworden.

In September hebben we de meeste kinderen opnieuw als erkend vluchteling laten registreren volgens de regels van de Oegandese regering en UNHCR. We moesten ervoor met een volle bus naar een afgelegen vluchtelingen-kamp in noord-Oeganda. We waren 4 dagen onderweg, met stress als je niet weet hoe lang het duurt en waar te slapen, en toch weer dankbaar voor de Oegandese gastvrijheid voor vluchtelingen.

Esther Yubo is alweer in haar tweede tot derde jaar student medicijnen in Toronto en maakt het goed.

2. Weer terug naar Zuid-Soedan

Toen ze ± 6 jaar geleden naar Oeganda kwamen, waren de meeste kinderen 4 tot 18 jaar oud, en hadden echt een veilig thuis nodig. Inmiddels zijn meerderen nu jong-volwassen (18 – 25 jaar oud) en wellicht in staat om voor zichzelf te zorgen en op te komen in Juba. De veiligheidssituatie aldaar is ook veel beter hoewel het fragiel blijft, na vele jaren conflict. Anderzijds, hun achtergrond als straatkind met vaak veel huiselijk en seksueel geweld maakt dat hun huis-situatie moeilijk is en zorgvuldig beoordeeld moet worden. Met dat doel voor ogen ben ik in November een week teruggegaan naar Juba.

Ik werd er warm verwelkomt in onze All Saints' Anglikaanse kerk, waar we vroeger deel van waren. Ze waren oprecht betrokken bij de kinderen en voelden, na mijn verhaal, dat ze nu meer moesten doen. Ik was ook echt blij te horen dat ze geleerd hadden zorg te hebben voor de meest kwetsbaren door mijn werk toen, Het was fijn vrienden van lang geleden weer te ontmoeten m.n. Canadese MAF-vrienden (Karyn en Chris Ball) en Eva Soro, een collega uit onze ZOA tijd in Katigiri, 20 jaar geleden.

Twee van onze jongeren hadden al eerder hun beroepsopleiding afgerond, teruggekeerd naar Juba, en daar werk gevonden. Één van hen, Liz, had haar afstudeer-feest thuis in de krottenwijk op Juba's kerkhof, een blijge gebeurtenis voor allen. We hopen dat ze voor haarzelf en moeder kan zorgen en role-model wordt voor de anderen.

Cathy Groenendijk-Nabukwasi, Confident Children out of Conflict (CCC) www.confident-children.org

Adres: (Oeganda) P.O. Box 36653, Kampala / (Nederland) Ridder van Catsweg 122, 2805BA, Gouda

Email: cathy.groenendijk@gmail.com confident.children@gmail.com

Tel; Nederland 0618742622 Oeganda +256778335696

Ik heb Mary Amoli, het meisje dat ingrijpende gezichts-reconstructie een paar jaar geleden in Chili heeft gehad, ook meegenomen om haar familie weer te zien. Ze was zo blij haar moeder na 4 jaar weer te zien. Haar vader was helaas overleden door Covid. Ze heeft nog meer steun nodig voor ze helemaal terug kan, die ze krijgt in het huis van Wanda Sweazy, een gelovige Amerikaanse Amish zendinge.

Met een regionale veiligheid die in ieder geval veel beter is dan 6 jaar geleden maken we nu verdere plannen voor veel oudere jeugd, nu 17 van hen in December gingen en we de feedback krijgen. Zoals we verwachtten pasten de meesten zich goed aan, maar een paar konden echt niet naar een 'thuis'. Die konden we opvangen bij betrouwbare vrienden. Afhankelijk van hun behoeften voor bescherming en ook de mogelijkheid verder te leren in Oeganda maken we nu plannen voor hen, waar we familie bij betrekken.

Een groot zorgpunt is de mogelijke druk op meisjes door hun uitgebreide families om uitgehuwelijkt te worden, vaak rijke oudere mannen die veel koeien voor bruidschat makkelijk op kunnen brengen. Dit is de laatste weken m.n. gebeurt met Lorna, nog maar 13 jaar oud. Ze ging naar haar familie in een geïsoleerd gebied ver van Juba, met een klein broertje, en werd daar uiteindelijk vastgehouden omdat haar oom plannen had haar uit te huwelijken. Kind-huwelijken zijn officieel verboden maar in veel delen van Zuid-Soedan is het niettemin een diepgeworteld gebruik. We hielden communicatie open, hadden gebeds-kringen, en waren uiteindelijk in staat haar op te halen naar een veilig huis in Juba.

Tenslotte heb ik in Juba een groep van gemotiveerde jonge mensen leren kennen die structureel willen helpen bij de reïntegratie van onze jongeren de komende jaren. Ze hebben een plan voor een doorgangshuis, met counseling en begeleiding, en het weerbaar maken van meisjes voor de praktijk van gedwongen huwelijken, al zich dat voor doet. Ik wil graag met hen verder werken de komende jaren.

3. Plannen

Ik ga nu terug naar Oeganda op 23 Januari D.V. en reis twee dagen later dan door naar Juba, om de situatie van de 17 jongeren daar verder te beoordelen en plannen te maken. Dat blijft per jongere een moeilijke afweging tussen de noodzaak voor reïntegratie, mogelijkheden voor vervolgstudies in Oeganda en de blijvende behoefte voor een beschermde woon- en leefomgeving die de meesten hebben.

De laatste 2 jaar heb ik mijn tijd verdeeld tussen Kampala en ons thuis in Gouda in Holland, en ik verwacht dat dit de komende paar jaar wel zo zal blijven. Vanuit Holland heb ik dagelijks contact en kan veel werk doen, soms effectiever dan in Oeganda.

4. Familie nieuws

Ik had de mooie kans 10 dagen terug te gaan naar Rwanda, waar ik bij Mutoni was, onze pleegdochter daar van ruim 28 jaar geleden. Ze heeft nu een fijn thuis en warm gezin, waar ik mag genieten. En met een Hollandse familiegroep heb ik er ook een week rondgereisd door dit schitterende en veelbelovende land.

In September hadden we 3 weken vakantie in Kenia met Wim, die met een groep van 7 familie kwam. We hadden een mooie safari-vakantie. Wim ontmoette nog mensen en zag plaatsen van ruim 40 jaar geleden.

Wim maakt het wel goed. Hij houdt ons huis in Gouda op orde en blijft fit met een dagelijkse postbode baan. Hij is nog steeds wel in de verwerkings-fase van een complexe PTSS-conditie, opgebouwd na vele jaren leven en werk in oorlogs-zones, dat gaat maar heel langzaam vooruit. Een dagelijkse routine met niet te veel triggers en stress-momenten helpt hem en ons daarbij.

De afgelopen weken ben ik weer bemoedigd door veel liefde en steun. Hoogtepunten waren de kraam die ik mocht hebben tijdens de Winterfair in onze monumentale Sint-Jans kerk in Gouda voorv de kerst. Ik verkocht er handwerkproducten, meest gemaakt door onze meisjes, en kon veel over hen delen. En in Hekendorp had de jeugd-groep van een kleine maar heel aktieve kerk een kerstfeest-themed Escape Room georganiseerd, met een mooi resultaat en veel betrokkenheid weer bij ons werk.

Ik dank God voor dit alles, en voor zovelen van jullie die met ons meeleven en -werken.

Nederlands steun committee; Stichting CCC Nederland
Hoefsmid 2, 2451CG Nieuwerbrug aan de Rijn
Email: info.nl@confident-children.org

Donaties IBAN account. NL19 RABO 0114 3446 71 t.n.v. 'Stichting CCC Nederland'
(Stichting CCC Nederland is ANBI geregistreerd: no. 822019401)